

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

29 MEI 1956.

WETSVOORSTEL

strekkende tot het verwezenlijken van nieuwe aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De pensioenen en vergoedingen toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden worden thans geregeld door de wetten van 28 juli 1953 (oorlog 1914-1918) en van 15 maart 1954 (oorlog 1940-1945). Het valt niet te ontkennen dat zowel het Parlement als de Regering in een ruime mate hebben willen tegemoet komen aan de gegronde eisen en grieven van de belanghebbenden. Ook mogen wij er ons terecht over verheugen dat beide wetten gestemd geweest zijn in een geest van nationale verzoening door alle Politieke partijen. Bij de besprekingen in het Parlement is het echter gebleken dat beide wetten zouden vatbaar zijn voor verbeteringen, en dat men dus de toepassing van die wetten moest afwachten om de eventuele fouten en gebreken ervan te ontdekken.

Welnu, het is thans duidelijk gebleken dat, wanneer een vergelijkende studie gemaakt wordt tussen beide wetten, de slachtoffers van de oorlog 1914-1918 wat al te zeer benadeeld worden ten opzichte van de slachtoffers van de oorlog 1940-1945. De strenge voorwaarden om een herziening te mogen aanvragen, het onderscheid dat er gemaakt wordt tussen degenen die geen vaderlandslievende daad stelden, of juist gezegd die zulke daad niet konden stellen en degenen die er wel een stelden, het bedrag der pensioenen en vergoedingen dat voor de eersten altijd lager is dan voor de tweeden, de ongelijke behandeling der wezen en niet-hertrouwde weduwen, enz... hebben in de kringen der betrokkenen een rechtmatig verzet uitgelokt. Waarom dit stelsel van twee maten en twee gewichten? Waarom die overdreven karigheid en gestrengheid voor de slachtoffers 1914-1918?

De indieners van dit wetsvoorstel zijn dan ook de mening toegedaan dat het beginsel der gelijkberechtiging van

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

29 MAI 1956.

PROPOSITION DE LOI

tendant à réaliser de nouveaux ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les pensions et réparations accordées aux victimes civiles de la guerre et à leurs ayants droit sont régies actuellement par les lois du 28 juillet 1953 (guerre 1914-1918) et du 15 mars 1954 (guerre 1940-1945). Il est notoire qu'aussi bien le Parlement que le Gouvernement se sont efforcés d'accéder dans une large mesure aux revendications et aux griefs légitimes des intéressés. Aussi, nous nous réjouissons de l'adoption de ces deux lois par tous les partis dans un esprit d'entente nationale. Au cours des débats au Parlement, il est cependant apparu que ces deux lois étaient susceptibles d'amélioration et qu'il fallait donc attendre qu'elles soient appliquées pour en découvrir les lacunes et les défauts éventuels.

Or, une étude comparative des deux lois fait apparaître clairement que les victimes de la guerre de 1914-1918 sont trop désavantagées par rapport aux victimes de la guerre de 1940-1945. Les conditions sévères auxquelles est subordonnée une demande en révision, la discrimination faite entre ceux qui n'ont pas posé un acte patriotique — ou plutôt ceux qui n'ont pas eu l'occasion d'en poser un — et ceux qui ont un tel acte à leur actif, le montant des pensions et réparations, toujours moins élevé pour les premiers, le traitement différent des veuves non remariées et des orphelins, etc. ont soulevé dans les milieux intéressés des protestations justifiées. Pourquoi deux poids et deux mesures? Pourquoi tant de parcimonie et de sévérité à l'égard des victimes de la guerre de 1914-1918?

Les auteurs de la présente proposition de loi estiment dès lors que le principe du traitement égal des deux catégories

beide categorieën oorlogsslachtoffers en rechthebbenden, onaanvechtbaar is. In een geest van nationale verzoening en sociale rechtvaardigheid hebben zij dus de eer aan de Wetgevende Kamers te vragen dat dit beginsel omgezet zou worden in een nieuwe wettekst. Vandaar artikel 1 van ons voorstel. Voor gelijk invaliditeitspercentage, gelijk pensioen; voor gelijke verergering, gelijke verhoging; gelijkheid voor alle vergoedingen van om het even welken aard.

Alleen voor één punt is de wet van 28 juli 1953 voordeliger dan de wet van 15 maart 1954; namelijk voor de hertrouwde weduwen. Wij vragen dat de verworven toestanden zouden geëerbiedigd worden. Vandaar artikel 2.

Artikel 3 vraagt een herziening van de maxima-inkomens vastgesteld bij de toekenning der vergoedingen aan de ascendenten. Het is vanzelfsprekend dat de bedragen van 22.500 frank, 27.000 frank en 33.750 frank in de huidige omstandigheden wat al te laag geschat geweest zijn. Wij laten de zorg over aan de Minister van Volksgezondheid en het Gezin om de nieuwe bedragen vast te stellen. Ook blijkt uit de ervaring dat een termijn van 5 jaar om een herziening van het inkomen aan te vragen, overdreven is. Er kunnen zich te veel onvoorziene omstandigheden en tegenslagen voordoen, die nieuwe toestanden kunnen scheppen. Wij vragen dus een termijn van één jaar; de ontvanger der belastingen zal hier een onpartijdig oordeel kunnen vellen.

Wij spreken de wens uit dat het Parlement en de Regering mogen ingaan op ons voorstel, dat veel onrechtvaardigheden zal wegnemen, en een gegronde eis zal inwilligen. Het gering aantal belanghebbenden die van de wet zouden genieten, kunnen slechts in betrekkelijk geringe mate de uitgaven der Schatkist verhogen. Trouwens elk jaar zal het aantal rechthebbenden in aanzienlijke mate verminderen.

de victimes de la guerre et de leurs ayants droit est inconteste. Dans un esprit de conciliation nationale et de justice sociale, ils ont donc l'honneur de demander aux Chambres législatives de consacrer ce principe par un nouveau texte de loi. Tel est le but de l'article premier de notre proposition. A taux d'invalidité égal, pension égale; pour aggravation égale, augmentation égale; égalité à l'égard des réparations de toute nature.

En un point seulement la loi du 28 juillet 1953 est plus avantageuse que celle du 15 mars 1954, notamment pour les veuves remariées. Nous demandons que les droits acquis soient respectés. C'est la raison de l'article 2.

L'article 3 postule une révision des revenus maxima prévus pour l'octroi des réparations aux ascendants. Il est évident que dans les circonstances actuelles les taux de 22.500 francs, 27.000 francs et 33.750 francs ont été fixés à un niveau trop bas. Nous laissons au Ministre de la Santé publique et de la Famille le soin de fixer les nouveaux taux. L'expérience a démontré en outre qu'un délai de 5 ans pour demander la révision des ressources est exagéré. Trop de revers et de circonstances imprévues peuvent se présenter, créant des situations nouvelles. Nous demandons donc un délai d'un an; le receveur des contributions pourra à cet égard se prononcer de façon impartiale.

Nous formulons le vœu de voir le Parlement et le Gouvernement se rallier à notre proposition, qui mettra fin à de nombreuses injustices et fera droit à une revendication légitime. Vu le nombre restreint des bénéficiaires éventuels de la loi, celle-ci n'entraînera qu'une légère augmentation des dépenses publiques. D'ailleurs, le nombre des bénéficiaires diminuera considérablement d'année en année.

A. DE CLERCK.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De regelen en de toegepaste wettelijke bepalingen inzake aanvraag, herziening, procedure en toekenning van de pensioenen voor de burgerlijke oorlogsinvaliden, van de vergoedingen voor de kinderen der burgerlijke oorlogsinvaliden wier percentage invaliditeit 100 % bereikt, van de vergoedingen voor geamputeerden en voor de verminkten met 100 % invaliditeit, van de speciale vergoedingen voor hulp van een derde persoon voor de burgerlijke oorlogsinvaliden, van de pensioenen en vergoedingen voor de wezen en niet-hertrouwde weduwen, van de pensioenen voor de ascendenten en voor de broeders en zusters van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, bepaald bij de wet van 15 maart 1954, zijn toepasselijk op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

De toepassing van dit artikel kan in geen geval de thans uitgekeerde pensioenen en vergoedingen verminderen.

Art. 2.

De pensioenen toegekend krachtens de wet van 28 juli 1953, aan de hertrouwde weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918 blijven verworven.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Les règles et les dispositions légales appliquées en matière de demande, de révision, de procédure et d'octroi des pensions en ce qui concerne les invalides civils de la guerre, des indemnités pour enfants d'invalides civils de la guerre dont le taux d'invalidité atteint 100 %, des allocations d'amputé et de mutilé dont l'invalidité est de 100 %, des indemnités spéciales pour aide d'une tierce personne accordée aux invalides civils de la guerre, des pensions et indemnités des orphelins et des veuves non remariées, des pensions des ascendants et des frères et sœurs des victimes civiles de la guerre de 1940-1945, prévues par la loi du 15 mars 1954, sont applicables aux victimes civiles de la guerre de 1914-1918.

L'application du présent article ne peut en aucun cas entraîner la réduction des pensions et réparations allouées actuellement.

Art. 2.

Les pensions octroyées en vertu de la loi du 28 juillet 1953 aux veuves remariées de victimes civiles de la guerre de 1914-1918 restent acquises.

Art. 3.

Het maximum-inkomen, bepaald zoals inzake directe belastingen bij de toekenning van de ascendentenpensioenen krachtens artikel 3, par. 3, litt. d van de wet van 28 juli 1953, zal herzien en geregeld worden bij koninklijk besluit. Een nieuw onderzoek kan geschieden na één jaar, na vaststelling door de ontvanger der belastingen, van het verminderd inkomen wegens onvoorziene omstandigheden.

Art. 4.

De wet van 28 juli 1953 inzake herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918 wordt, behalve de bepalingen voorzien in artikel 2 van onderhavige wet, opgeheven.

Art. 5.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het kwartaal volgend op de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 3.

Le revenu maximum, fixé comme en matière d'impôts directs pour l'octroi des pensions d'ascendants en vertu de l'article 3, par. 3, litt. d. de la loi du 28 juillet 1953, sera revu et réglé par arrêté royal. Il peut être procédé à une nouvelle enquête, par le receveur des contributions, un an après la constatation, de la réduction du revenu en raison de circonstances imprévues.

Art. 4.

La loi du 28 juillet 1953 en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre de 1914-1918 est abrogée, sauf en ce qui concerne les dispositions prévues à l'article 2 de la présente loi.

Art. 5.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre suivant sa publication au *Moniteur belge*.

A. DE CLERCK.
L. KIEBOOMS.
A. VERBIST.
G. ENEMAN.
B. VAN ACKER.
N. DUVIVIER.
